

מסורת הש"ס

(א) שבת מהו... (ב) דמיא וכן איחא בניסין... (ג) דמיא וכן איחא בניסין... (ד) דמיא וכן איחא בניסין...

הנהרות הב"ח

(א) ר"י דיה גמיר וכו'... (ב) ר"י דיה גמיר וכו'... (ג) ר"י דיה גמיר וכו'...

הנהרות מהר"ב

(א) ר"י דיה גמיר וכו'... (ב) ר"י דיה גמיר וכו'... (ג) ר"י דיה גמיר וכו'...

מוסף רש"י

בשוגג יאכל... (א) שבת מהו... (ב) דמיא וכן איחא בניסין... (ג) דמיא וכן איחא בניסין... (ד) דמיא וכן איחא בניסין...

שיטה מקובצת

(א) הורקט בשבת... (ב) המבשל בשבת בשוגג... (ג) המבשל בשבת בשוגג... (ד) המבשל בשבת בשוגג...

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

טו.

עין משפט
גרי מצוה

כל הגרוס של מסכת מטעלים... דשל מחכות לא מאיסי אפילו ישינס... כנון של מחוש ויכולה כהן: אהדולג בשבת. שהיה נר דולק זו...

כל גרות של מתכת מטלטלין חוץ מן הגר שהדליקו בו באותה שבת ורלמא שאני התם דהוא דהוי ליה בידים אלא אמר רב אשי רבי יהודה דמבשל היא ורתנן המבשל בשבת בשוגג יאכל במזיד לא יאכל דברי רבי מאיר רבי יהודה אומר בשוגג יאכל במוצאי שבת במזיד לא יאכל עולמית רבי יוחנן הסנדלר אומר בשוגג יאכל במוצאי שבת לאחריים ולא לו במזיד לא יאכל עולמית לא לו ולא לאחריים ונוקמה במזיד ורבי מאיר לא סלקא דעתך דקתני דומיא דיום הכפורים מה יום הכפורים לא שניא בשוגג ולא שניא במזיד לא אכיל אף הכא נמי לא שניא בשוגג ולא שניא במזיד לא אכיל וכו' מצית מוקמת לה בשוגג ורבי יהודה והא אף על פי שמתחייב בנפשו קתני הכי קאמר אע"פ דבמזיד מתחייב בנפשו הוא הכא דבשוגג שהיטתו כשרה ונוקמה כרבי יוחנן הסנדלר דאמר לא שניא בשוגג ולא שניא במזיד לא אכיל רבי יוחנן הסנדלר קמפלוג במוצאי שבת לאחריים ולא לו תנא דידן שהיטתו כשרה קתני לא שניא לו ולא שניא לאחריים תנא קמיה דרב המבשל בשבת בשוגג יאכל במזיד לא יאכל ומשתיק ליה רב מאי טעמא משתיק ליה איילימא משום דסבירא ליה כרבי יהודה ותנא תני כרבי מאיר משום דסבירא ליה כרבי יהודה מאן דתני כרבי מאיר משתיק ליה ועוד מי סבר לה כרבי יהודה והאמר רב חנן בר אמי כי מורי להו רב בתלמודיה מורי להו כרבי מאיר וכי דריש בפרקא דריש כרבי יהודה משום עמי הארץ וכי תימא תנא בברייתא תנא קמיה אבו כולי עלמא לתנא צייתא לאמורא צייתי אמר רב נחמן בר יצחק תנא שוחט תנא קמיה דרב השוחט בשבת בשוגג יאכל במזיד לא יאכל אמר ליה מאי דעתך כרבי מאיר עד כאן לא קשרי רבי מאיר אלא במבשל דראוי לכוס אבל שוחט דאין ראוי לכוס לא והא מתניתין דשוחט הוא וואמר רב הונא דרש חייא בר רב משמיה דרב אסורה באכילה ליומא ונסבין חבירא למימר רבי יהודה היא הא רבי מאיר שרי כי שרי רבי מאיר כגון

המבשל בשבת בשוגג יאכל... כלל שוגג אטו מזיד כדמוכח בהניקין (בבבא נבבא) וכו' כירה (שבת דף נח.) נמי משמע דשרי זו ביום גבי הא דבעי מרבי מיא בר אבא שבת קדירה ע"ג כירה כו' במזיד לא יאכל לא הוא ולא אחריים זו ביום אבל במוצאי שרי ר"מ וצמוד ומתניתין דומיא דיוה"כ קתני דאסור זו ביום בין לו בין לאחרים ושחיטתו כשרה קתני לא שניא לו ולא שניא לאחרים כדלמרינן בסמוך ועוד אי צמוד לא יאכל עולמית א"כ היינו מוזי דרבי יהודה כמו שאפרש וכן שוגג דרבי יהודה דהא מוקי מתניתין בשוגג ורבי יהודה וצמוד לא יאכל עולמית הוא אבל אחריים אולמית לא מולאי שבת דלי לא יאכל עולמית א"כ היינו מוזי דרבי יוחנן הסנדלר ועוד דבמריצה (ב"ק דף ע"א.) מוקי דרננן דפטרו בעצמם בשבת משלומי ד' וכו' כרבי יוחנן הסנדלר ולא מוקי לה כר' יהודה ובעי נמי הוה וכן קרש רבא כפ' כירה (שבת דף נח.) ע"ש) כר"מ וקשה מכאן לפי הקוגטרס דכרש אין לדין (וינה דף נב.) גבי עינד כוכבים שהיה דווקא לישראל אע"פ שמתחייב בנפשו וכו' במזיד הכא בשוגג שחטתו כרבי מאיר ולא שניא שרי ליה רבי יהודה והא אף על פי שמתחייב בנפשו קתני הכי קאמר אע"פ דבמזיד מתחייב בנפשו הוא הכא דבשוגג שהיטתו כשרה ונוקמה כרבי יוחנן הסנדלר דאמר לא שניא בשוגג ולא שניא במזיד לא אכיל רבי יוחנן הסנדלר קמפלוג במוצאי שבת לאחריים ולא לו תנא דידן שהיטתו כשרה קתני לא שניא לו ולא שניא לאחריים תנא קמיה דרב המבשל בשבת בשוגג יאכל במזיד לא יאכל ומשתיק ליה רב מאי טעמא משתיק ליה איילימא משום דסבירא ליה כרבי יהודה ותנא תני כרבי מאיר משום דסבירא ליה כרבי יהודה מאן דתני כרבי מאיר משתיק ליה ועוד מי סבר לה כרבי יהודה והאמר רב חנן בר אמי כי מורי להו רב בתלמודיה מורי להו כרבי מאיר וכי דריש בפרקא דריש כרבי יהודה משום עמי הארץ וכי תימא תנא בברייתא תנא קמיה אבו כולי עלמא לתנא צייתא לאמורא צייתי אמר רב נחמן בר יצחק תנא שוחט תנא קמיה דרב השוחט בשבת בשוגג יאכל במזיד לא יאכל אמר ליה מאי דעתך כרבי מאיר עד כאן לא קשרי רבי מאיר אלא במבשל דראוי לכוס אבל שוחט דאין ראוי לכוס לא והא מתניתין דשוחט הוא וואמר רב הונא דרש חייא בר רב משמיה דרב אסורה באכילה ליומא ונסבין חבירא למימר רבי יהודה היא הא רבי מאיר שרי כי שרי רבי מאיר כגון

קד א מ"י ס"ז מה' שבת הלכה כג קטנ לוקי סה טע"ט א"ח טקמן ט"ז פ"א:

רבינו גרשום

כל הנרות של מתכת מטלטלין כו'. הוא האב בנרות של מתכת של זהב ושל כסף ושל נחשת אין בו משום מ"אוס וקאמר שהולקו בו באותה שבת: שאני הכא דרתיבי בידים כלומר דלא רצה לנגע בו כלל אבל במקום אחר הוא אומר דמותר ולא הלכה זו כמורה (ו) דאמרי אסור באכילה ליומיה אלא מהלכה דמבשל כלומר דרבי יהודה סבר בשוגג יאכל במוצאי שבת אבל שבת עצמה אסור וכן הכא הוא אמר במזיד ורבי מאיר ונוקמה במזיד ורבי מאיר כלומר מתניתין דאמר דאסורה באכילה ונוקמה שחטתו במזיד ורבי מאיר דהוא א' במזיד לא יאכל לא ס"ד דקתני במתניתין (דאמר) השוחט בשבת ויהו"כ ודומיא דיוה"כ מה יהוה"כ לא שניא שוגג (לאסור) (ו) מ"י מ"ז לא אכיל (ה) לא אכיל וכו' מצית מוקמת (לה) בשוגג וכו' יהודה. והא מתניתין אע"פ שמתחייב בנפשו וכו' במזיד הכא בשוגג שחטתו כשרה ויכול לאוקמי כר' יהודה: ר"י יוחנן הסנדלר קא מפליג וכו' הכא שחטתו כשרה לא שניא לו ולא שניא לאחרים כלומר שחטתו כשרה למצוא שבת אפי' מוזי ולא יבול לאוקמי יוחנן הסנדלר: משום דמתניתין ליה כרבי יהודה ותנא דהא תני כרבי מאיר לעיל מהלכות ומוסדו דרבי סבר ליה כרבי יהודה וכו' ומי סבר לה רב כרבי יהודה והאמר רב חנן בר אמי כי מורי להו רב בתלמודיה מורי להו כרבי מאיר וכי דריש בפרקא דריש כרבי יהודה משום עמי הארץ וכי תימא תנא בברייתא תנא קמיה אבו כולי עלמא לתנא צייתא לאמורא צייתי אמר רב נחמן בר יצחק תנא שוחט תנא קמיה דרב השוחט בשבת בשוגג יאכל במזיד לא יאכל אמר ליה מאי דעתך כרבי מאיר עד כאן לא קשרי רבי מאיר אלא במבשל דראוי לכוס אבל שוחט דאין ראוי לכוס לא והא מתניתין דשוחט הוא וואמר רב הונא דרש חייא בר רב משמיה דרב אסורה באכילה ליומא ונסבין חבירא למימר רבי יהודה היא הא רבי מאיר שרי כי שרי רבי מאיר כגון

(א) נהלה ליל אלא הא דלמרינן דאסורה באכילה ליומיה ר"י הוא משמע לה מהלכה דמבשל לומר וכו'. (ג) ליל הוי קתני אפי' דעמיד מתחייב בנפשו הכא דבשחיטה קיימי שחיטה אסורה כו'. לא